

Vilkenhetsskolan Skafferiet...

IN GENOM ENA ÖRAT OCH

Ja, in kom det. Men vart tog det vägen sedan? Jag har varit präst i 48 år och det har faktiskt under dessa år hänt någon gång att de som hört mig inte kommer ihåg ett enda dugg av vad jag har sagt. Inte fått med sig en enda liten predikopärsla hem att vara glad över. De hörde, men sen då? Fastnade det i hjärnans "hår-disk"?

Hur kan man få det som kommer in genom ena örat att sippra ned till hjärtat? Hjärtat, det är vår inre människa, det är platsen där kärleken och lovsången spelar, där viljan förnyas. Det som kommer in i hjärtat går ut i blodomloppet och påverkar hela min kropp och sätter i gång både fingrar och tår i kärlekens gärningar. Men det som kommer in i hjärtat stiger också åt huvudet, säger Jesus, ty **vad hjärtat är fullt av det talar munnen**. Om budskapet om Jesus kommer ned i hjärtat först kan jag sedan reflektera och tänka över det och försöka uttrycka vem han är som satt mitt hjärta i brand.

In genom ena örat. Men sen då? Det är här vi behöver varandra. Vi ska vara kärlekssyskon åt varandra som står vid andra örat. Där är vår uppgift att så fort det som hörts ploppar ut genom andra örat hos någon, skicka tillbaks det. När vi själva talar om det vi hört och lyssnar på vad andra hört, då är ordet i rörelse och går in genom ena örat och in genom andra örat. Och sedan sitter det där i vårt inre kärleksrum.

En som lärt mig en del om detta är Mose. Jag hittade honom en gång i 5 Moseboken 31:6-8. Han är rätt gammal där, 120 år. Vilken krutgubbe! Folkpensionär i 55 år! Han tycker att det är på tiden att själv lägga av och släppa fram Josua som sin efterträdare. Därför håller han nu sin avskeds-predikan. Hela Israel är samlat omkring honom. Några hundra tusen man. Det är bara påven och Billy Graham som lyckats samla fler.

Man kan undra hur man hörde vad Mose sa? Någon särskilt stark röst kunde inte en etthundratjugoåring ha. Och högtalaranordningen fungerade dåligt. Förmodligen har de som satt närmast Mose upprepat bakåt vad han sa. Det gick som vågor bakåt: **Var frimodiga och oförfärade**. De som satt framför och de som satt bredvid sa samma sak. Alla fick säga till varandra: **Var frimodiga och oförfärade**. Det gick in genom ena örat och in genom det andra.

Sedan Mose hållit sin avskedspredikan skulle det bli kyrkoherde-installation (eller välkomnande som det heter idag). Josua insattes som folkets

IN GENOM ENA ÖRAT OCH

ledare. Mose upprepar nu samma ord till Josua: **Var frimodig och oförfärad**. Mose vågade upprepa sig. Den djärvheten har också jag fått. När man upprepar samma predikopärlor om och om igen, så går det så småningom ned i hjärtats skattkammare.

Om man bläddrar framåt några sidor efter Moses avskedstal kommer vi till det första kapitlet hos Josua. Där börjar Gud själv tala till honom och säga: **Var frimodig och oförfärad** (vers 6 och 9). Och folket som ville trösta och uppmuntra Josua i hans svåra uppdrag hittar ett ord de hört i en predikan, att säga till honom: **Var frimodig och oförfärad** (vers 18).

Kan du se receptet här? Det du har hört och fått, säg det till någon. Då går det ordet in genom ena örat och in i det andra både hos dig och den andre.

Bengt Pleijel

Ger vandringen ilskor, grubblor, tröstor och glädjor?
Bengt finns på Internet: www.bibelskolan.com